

Τῆ Κε' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου. (†390)

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ♯ Πα ρ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν εϋ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

Ἀπολυτική

Τοῦ ἁγίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι ας
σθ τας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πι γ γας
ως γαρ τα βα θη τς πνευ ματος εκ ζη τη σαν τι

και τα καλ λη τσ φθε εγ μα τος προ σε τε θη σοι π⁹
 αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Πα α τε ερ
 Γρη γο ρι ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων π⁹

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο
 κσ ς σου ου ου ου π⁹

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄυλον ἐξησχημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξία τὴν πίστιν ἐστήριξας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἔχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελών, ὡς εὐσεβείας ἀριστεύς, καὶ πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς στήσον Πανάμωμε· καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων, ἀξιώσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἠδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἀξιόγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν Μονάδι Θεότητος· ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὄλων δεσπότης, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ κόσμου πανάχραντε· χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριὰμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε· χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε· χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

E^{B \times} κ νε ο τη το ο ο ος μϛ πο ο ολ λα α α

πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} αλλ α

αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ^{Δι} ι μι σϝ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ^{Πα} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

ο ος γαρ ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι ^{Βϝ} ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^Ϟ

Δ ^{Βϝ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^Ϟ

Α ^{Βϝ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^Δ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Βϝ}

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως ^Ϟ

Κ ^{Βϝ} αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των ^Ϟ

αι ω ω νων α α μη ην

A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μὴ΄.

Ἦχος Βου

T ο στο ο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ συ νε

σιν

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες

οι κα τοι κ δ ν τες την οι κ δ με νην

T ο στο ο μα μ λ α λ η η σει σο φι ι αν

και η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μ συ νε

σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολήν τὸ οὖς μου, α νοι ξω εν ψαλ

τη ρι ι ω το προ βλη μα μᾶ

Το στο μα μᾶ λα λη η σει σο φι ι αν και

η με ε λε ε τη της καρ δι ι ας μᾶ συ νε σι ι

ι ι ιν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 1-9)

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὅρθρου ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.**

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἄμην ἄμην λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

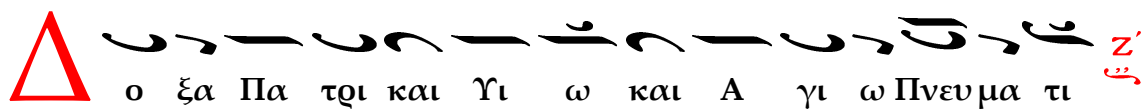
Ἐπὶ πλεῖον πλῆθόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

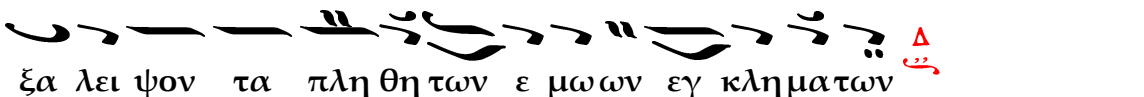
Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν

δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
 Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-θ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

 Ταις τῆ Ι ε ρα αρ χῆ πρε σβει αις ε λε η μον ε

 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

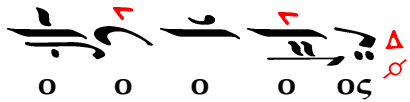
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην ^{ζ'} Ταις της Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε
 η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
 των ^Δ

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πάσχα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ε ξα λει ψον το α νο ο
 μη μα α α μβ

Ο ^{Πα}σι ι ε τρι ι σμα καρ ^Δ α γι ω τα α α
 τε ε πα α α τερ ^Δ ο ποι μη η η ην ο ο κα α
 λος ^Δ και του αρ χι ποι με νος Χρι ι στου ου μα
 θη της ^{Πα} ο τι θεις την ψυ χη η η ην υ υ περ τω
 ων προ βα α α των ^{Κε} αυ τος και νυ υν πα α νευ
 φη η η με ^Δ Θε ο λο ο ο ο γε γρη γο ο ρι
 ι ι ι ε ^Δ αι τησαι προ σβει ει ει ει αι αι αι αι σσου ^Δ
^{Πα} δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς 5' τότε ὁ εἰρμός δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Υἱὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν αἰδίμιον ἄδω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Θεολόγον τὸν δεύτερον, τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς τὸν οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρασταί, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Λόγος Πάτερ ὁ ἀναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἶα Μητρί, λόγῳ καὶ

σοφία, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἓνα Θεόν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοῦ Σοφία Πανάμωμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῆ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ κεχαριτωμένῃ· καὶ ὑπὲρ νοῦν, τούτῳ ἐνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἄγνη, ὥφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἔτερος Κανὼν,

ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ εἰρμός.

Ἐπαινον ὁ θεόπτῃς, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ προανακρούεται· ἄρχει Μαριάμ δὲ σοφῶν γυναικῶν. ᾠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρωτῇ Θεῷ πάντες ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥύσιον ἀρχεγόνου, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεοῦ ῥύτον, ἴστασο προσπένδων, καὶ νῦν τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδοῦς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Δόξα.

Πλάκας θεοχαράκτους, ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς εἶλεν εἰσδύνας ποτέ· σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὀλοσχερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ὑπέρθεος, Παρθένε πανάμωμε, τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατώκησεν.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς

γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὤδῃ γ΄.

ᾠχος α΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀενάως βλυστάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος κήρυξ καὶ εὖσημος, θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥήτωρ ὁ πυρίπνους, ἡ θεόφθογγος λύρα τῆς χάριτος, τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοία, καὶ φθογγῇ θεοπνεύστῳ, ἠχήσας λαμπρότατα, τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελώδησεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Θεογεννήτωρ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄτερος Κανών. Ὤδῃ γ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἡ τὸν πρὸ συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουήλ, ἀδιστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη, ἱερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ἄδει σὺν ἡμῖν· Ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δι' ὀλισθήσεως προδήλου γαστρός, τῇ τεκούσῃ προφανεῖς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφῶν, ἐνδιαθέτως, Χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Δόξα.

Ὁ πρό τοῦ ἐλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ συνέριθον λαβῶν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἀγνεῖαν, καὶ σωφροσύνην πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοι κραυγάζομεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Εὐας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρὶν ὑποδεξαμένη, τὸν τοὺς κατερράγαμμένους ἐπανορθοῦντα, Λόγον τοῦ Πατρός, τῇ ἀηττήτῳ δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τό στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν κήρυξ φωτός, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὠφθης, τῆς Πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε, Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, προβάτοις με σύνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἐξωτέρου σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἀχραντε· ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνῳ τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ βοῶ σοι γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκάς τῶν ῥητόρων, διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἀνωθεν ἐξυφανθέντα τὴν Ἐκκλησίαν, ἐστόλισας· ὃν καὶ φοροῦσα, σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· * Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ Βηθλεέμ.

Ἐκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου, ἔμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πάτερ· οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰμὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ προσφέρω σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλοῦτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμὰς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἀγίαν κορυφὴν σου, σὺν τοῖς πιστοῖς ἀνακράζων· * Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ

ἀκρότατος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου. (~†390)

Στίχ. Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,

Χριστιανοῖς λεγάτον ἐκ Γρηγορίου.

Εἰκάδι Γρηγόριος Θεορῶντων ἔκθανε πέμπτη.

Ὁ μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐάλεντος· ὃ πατὴρ μὲν ἐπίγειος, δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν, οὐράνιος δέ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πατέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος καὶ Νόννα, οἱ τὰ εἰδῶλα πρότερον δι' ἄγνοιαν ἐσέβοντο. Γεννήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνήσιος μύστης, καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ Ἁγίου καθίσταται. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παιδείου, ὡς ἄλλος οὐδεὶς, μετελθὼν, ἐξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτῶν γεγένηται βίου. Ἐν οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν πατέρα, καὶ τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφήν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾶ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράφαντες οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων, ἔλαβον ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς.

Τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην, κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πράξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλὼν, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἠττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἕν τε λόγοις, ἕν τε δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προέστη δὲ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δώδεκα μέχρι τῆς δευτέρας Συνόδου.

Ἦν δέ, κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος· ὑπὸ βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός· ἔχων ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς· ἡμερον βλέπων καὶ προσηγνός· θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, ἔχων στυγνότερον, ὃν καὶ οὐλήν κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε· τὸν πώγωνά οὐ βαθύς, δασύς δὲ ἰκανῶς· φαλακρός, λευκὸς ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν Μεγάλων Ἀποστόλων· ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος, φιλόχριστος, καὶ πανευσεβῆς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζοῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς Μεδούλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ Λόγου δούλη,

Δούλοις Θεοῦ σὺναθλος εἰς πῦρ ὠράθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Καστίνου, Ῥωμαίου συγκλητικοῦ, ἐπισκόπου Βυζαντίου γενομένου. (†240)

Στίχ. Τὸν πάντα χρηστὸν καὶ δίκαιον Καστίνον,

Ἐδειξε Χριστὸς ἐξ ἀπίστου καὶ θύτην.

Ὁ πρὶν ἐνεργούμενος ὑπὸ δαιμόνων,
Εἶτα Καστίνος τούτων κατέστη φόβος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὄσιος Ἀπολλῶς ὁ ἐν Θηβαΐδι ἀσκητῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (~†362)

Στίχ. Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηροῦ πᾶν Ἀπολλῶς τὸ θράσος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βρετανίου, ἐπισκόπου Τόμιδος τῆς Μοισίας, τοῦ ὁμολογητοῦ, ὑπερασπιστοῦ τοῦ δόγματος τοῦ ὁμοουσίου. (~†380)

Στίχ. Ὁμοουσίου κῆρυξ τοῦ Θεοῦ Λόγου,
Ἐλαμφεν ὡς φῶς Βρετανίων ἐν Τόμει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Πουπλίου. (~†380)

Στίχ. Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,
Καὶ τὴν ἄϋλον καὶ νοητὴν λαμβάνει.

Οὗτος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὄρμητο, πόλεως Ζεύγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ· εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθὼν, οὐ πλείω τριάκοντα σταδίων ἀφεστηκὸς τῆς προειρημένης πόλεως, μικρὸν σπήλαιον ὠκοδόμησε. Πάντα δὲ ὅσα πατρόθεν ἐδέξατο, πένησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτόν, τῶν ἀγῶνων κοινωνήσοντες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· οἷς καὶ κελλία μικρὰ οἰκοδομησαὶ κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο, μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἐναπόκειται. Ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμισε, καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον ἐν τινι εὔρε, γαστρίμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον. Εἰδὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, συβαριτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἐκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὔρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει· εἰδὲ τινος ὑπνοῦντος ἦσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσσω, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσει ἔβαλλεν. Ὡς τε ἐκ τῆς τούτου συχνότερας ἐπισκέψεως, πολλοί, εἰκόνας τινὲς τὴν αὐτοῦ ὄλην ἐναπομαζάμενοι ἀρετὴν, γεγόνασιν, ὧν εἰσὶ Θεότεκνος, καὶ Ἀφθόνιος· οἱ καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἦσαν τελευτήν. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδότου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Πουπλίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρης. (†430)

Στίχ. Πάσης ἀποστάς ἀγάπης κόσμου Μάρης,
Εἰς θεῖον ὕψος ἦκε θείας ἀγάπης.

Οὗτος ὁ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν Μάρης, νέος ὢν καὶ εὐειδής, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὢν, καλόφρωνος ἦν· καὶ πανηγύρεις Ἀγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος ὑπάρχων, ἡγάπα μὲν αἰεὶ τὸν Θεόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀτρότους διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον εἶχεν, ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ συναναστρεφόμενος, ὡς προέφημεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν Ὀμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτόν, τριάκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους τελέσας. Καὶ περ πολλὴν

νοτίδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ' οὐκ ἤθελεν ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον, ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν.

Οὗτος τὴν ἀπλότητα ἠγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἤθη παντάπασιν ἐβδελύττετο· τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπορίαν ἠγάπησεν. Ἐνενήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκώς, τοῖς ἐξ αἰγείων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρήτο. Ἄρτος δὲ καὶ ἄλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρίαν ἐπλήρου. Ποθήσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν θυσίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν Διακόνων χερσίν, ἀντὶ Θυσιαστηρίου, χρησάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν Θυσίαν, καὶ σωτήριον προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δέ, πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν ὄραν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς οὐρανοὺς ἀναπτάς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ σκευοφύλακος. (ἡ' αἰ.)

Στίχ. Τῶν γῆινων οὐκ ἦν τι τῷ Δημητρίῳ,
Ἦδη βλέποντι πρὸς μόνην αὐλίαν.

Οὗτος συμμετέσχε τῆς ἐν Νικαία ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ ἀνέγνω τὰς σχετικὰς ἁγιογραφικὰς καὶ πατερικὰς μαρτυρίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Φηλικίτης καὶ τῶν ἑπτὰ υἱῶν αὐτῆς Ἰανουαρίου, Φήλικος, Φιλίππου, Σιλβανοῦ, Ἀλεξάνδρου, Βιταλίου καὶ Μαρτιάλη, ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάντων. (~†164)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου παιδομάρτυρος Ἀρτεμᾶ τοῦ ἐν Πουτεολίῳ (Puteoli) τῆς Ἰταλίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Δυνβένης (Dwynwen) τῆς ἐν Οὐαλία. (†460)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐοχόδου (Eochod) τοῦ ἐν Γαλλοβάυ (Galloway), ἀποστόλου τῶν Πικτῶν ἐν Σκοτία. (†597)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Μαύρου (†584) καὶ Πλακίδου (ζ' αἰ.), ἐκ τῶν πρώτων ἀκολούθων τοῦ ὁσίου Βενεδίκτου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Σιγεβέρτου (Sigebert), πρώτου χριστιανοῦ βασιλέως τῆς ἀνατολικῆς Ἀγγλίας. (†634)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ῥαγνοβέρτου (Ragnobert), ἐπισκόπου Αὐγουστοδούνου (Augustodunum, Autun) ἐν Γαλλία. (~†660)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πρεγέκτου (Praejectus), ἐπισκόπου Κλερμόντης ἐν Γαλλία. (†676)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀμαρίνου, ἡγουμένου μονῆς ἐν τοῖς Βοσγείοις ὄρεσι τῆς Γαλλίας, συμμάρτυρος τοῦ ἁγίου Πρεγέκτου. (†676)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ὁσίας Θοργύθης (Thorgyth), ἐν τῷ κοινοβίῳ Ὑλακτῆς (Barking) ἐν Ἀγγλία, συμμοναζούσης τῆς ὁσίας Ἐθελβούργης. (~†700)

- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Πόππωνος, ἡγουμένου Σταβελότης (Stavelot- Malmedy) ἐν Βελγίῳ. (~†1048)**
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως, ἀρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1362)**
Στίχ. Ἄλλος Μωϋσῆς ἐν Νόβγκοροντ ἐφάνη,
 Οὗτος ὁ τῆς Χάριτος ποιμὴν ἐν ἔργοις.
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Στάρο-Γολούτβιν (Staro-Golutvin) καὶ ἐπισκόπου Κολόμνας ἐν Ῥωσίᾳ. (ιε' αἰ.)**
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλιανῶ τοῦ β', ἀρχιεπισκόπου Ῥοστῶβ. (†1516)**
Στίχ. Ποίμνης προέστη Ῥοστῶβ καλλικαρπῆσας,
 Ὁ Βασιλιανὸς Χριστὸν ἔχων ὡς βάσιν.
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Αὐξεντίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει ξίφει τελειωθέντος. (†1720)**
Στίχ. Αὐξεντίῳ στέφανος ἠὲξήθη μέγας,
 Εἰς οὐράνια διὰ τοῦ μαρτυρίου.
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου τοῦ α', γέροντος τῆς μονῆς τῆς Ὀπτινα. (†1894)**
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γαβριὴλ Κικότη, μητροπολίτου Γκόρι καὶ εἶτα Ἱμερέτης τῆς Γεωργίας. (†1896)**
Στίχ. Κόσμου σοφίαν τῇ θεϊκῇ συνάψας,
 Θεῖος Γαβριὴλ σοφῶς ἐποιμενάρχει.
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἱερομάρτυρος Βλαδιμήρου, ἀρχιεπισκόπου Κιέβου, πρωτομάρτυρος κατὰ τὸν διωγμὸν ὑπὸ τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων. (†1918)**
Στίχ. Ἦρμοζε τῷ πρώτῳ ἄρξασθαι τῶν ἄθλων,
 Πίστεως, Βλαδίμηρε, τῆς θείας χάριν.
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυρος Ἑλισάβετ, τῆς δουκίσσης. (†1918)**
Στίχ. Νεύσει Ἑλισάβετ πρὸς Χριστὸν στραφεῖσα,
 Θεάμα οὐράνιον ἐν γῇ ἐφάνης.
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξις πάντων τῶν Νεομαρτύρων τῆς Ῥωσικῆς Ἐκκλησίας.**
Στίχ. Νέαθλοι Ῥωσίας, ἐξ ἀγάπης πράττων
 Κύριος ἠνέωξε τρυφῆς τὰς πύλας.
 Ἀπειρώνυμον πληθὺν Νεομαρτύρων
 Ἡ Ῥωσία, Δέσποτα, δῶρόν σοι ἄγει.
- Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου νέου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου Χοτοβίτσκι, ἐφημερίου τοῦ ἐν Μόσχᾳ καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος, ἐν φυλακῇ μαρτυρικῶς τελειωθέντος. (†1937)**
Στίχ. Θάρσει, Ἀλέξανδρε, ἐγγὺς γὰρ τὸ τέλος,
 Καὶ μετὰ ταῦτα μισθός σοι ἐκ Κυρίου.

Ὅπου ὁ Σωτήρ, ὦ διηκόνεις ᾤδε,

Ἐστηκας, Ἀλέξανδρε, ἱερομάρτυς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ κωμόπολις Δελβινάκιον τῆς Ἡπείρου ἀναμιμνήσκειται τὴν θαυμαστὴν σωτηρίαν αὐτῆς ἀπὸ ἐπιδρομῆς καὶ φοβεραῆς ἀπειλῆς τῶν ἀπηνῶν καὶ αἰμοδιψῶν κατακτητῶν Γερμανῶν, ἐν ἔτει ,αγμδ' (1944), τιμῶσα ἔκτοτε εὐγνωμόνως ὡς πολιοῦχον αὐτῆς καὶ προστάτην τὸν θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Οὐ μόνον λόγοις διεκρίθης Γρηγόριε Θεολόγε,

Ἀλλὰ καὶ θαυμαστοῖς ἔργοις ὑπὲρ λαοῦ σου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου

μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϕ

ὠδὴ α'

X ερ σον α βυ σσο το κον πε δον η λι ος ε πε
Πα πο λευσε πο τε **Γα** ω σει τειχοςγαρ ε πα γη ε κα
Πα τε ρω θεν υ δωρ **Γα** λα ω πε ζο πο ντο πο ρου
ντι και θε α ρε ζωωσ μελ πο ον τι α σω μεν τω Κυ
ρι ι ω εν δοξωσ γαρ δε δο ο ξα α σαι

ὠδὴ γ'

T ο στε ρε ε ω μα των ε πι σοι
πε ποι θε ο των στε ρε ω σον Κυ ρι ε την εκ
κλη σι αν ην ε κτη σω τω τι μι ι ω σου

αι αι μα τι

ὠδὴ δ΄

Εκαλυψενουραν ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ
της κίβωτου γὰρ προελθὼν τὰ ἀγίασμα
τος σου τῆς ἀφθοροῦ Μητροῦ ἐν τῷ ναῶ
της δοξῆς σου ὡφθησως βρεῖς ἀγαλλοφο
ροῦ με ἐνός και ἐπληρωθητὰ παντατῆς σῆς αι
νε ἐσεως

ὠδὴ ε΄

Ως εἰδὲν Ἡσυχίας συμβολικῶς ἐν
θρονῷ ἐπιθροῦν ἑσὺ ὑπαγγελωνδοξῆς
δορυφοροῦ με ἐν ὧ ταλασεβοοαε
γὰρ προγαρεῖ δὸν σώματα μενονθεον φω
τος ἀἀνεσπεροῦ και εἰρηηνῆς δεσποοζοο
ντα

ὠδὴ ε'

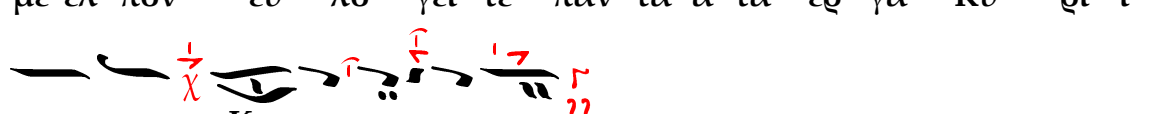
Εβοησέ σοι ἰδὼν ὁ πρεσβυ-
 τος τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἁγίων ὁ λα-
 οῖς ἐπέστη ἐκ θεοῦ Χριστέ σου θεὸς μὴ

ὠδὴ ζ'

Σεπεν πύρι δροσίσαντα παίδας θεο-
 γήσας και Παρθενωακηρατωνοικη-
 σα ντα θεον λογον υμνουμεν ευσεβως
 μελωδων τες ευλογητος ο θεος ο-
 των πατερων ημων

ὠδὴ η'

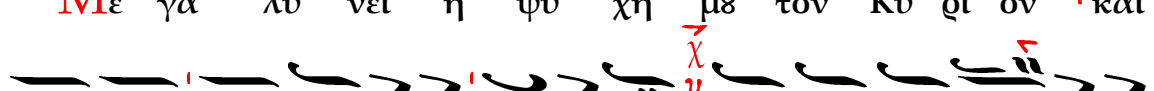
Αινουμεν ευλογουμεν προσκυνουμεν Κυ-
 ριον υμνους και υπερυψους αυτον εις τας
 αιωνας
Αστεκτω πυρι ενωθεντες οι θε-
 οσεβιαπρωστως νεανιαι τη
 φλογι δε μη λωβηθεντες θειον υμνον ε

 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^u Κυ ρι ι

 ου τον ^χ Κυ ρι ο ο ο ον ^u
 * * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

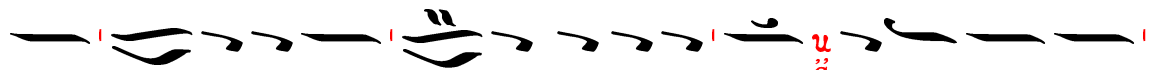
Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

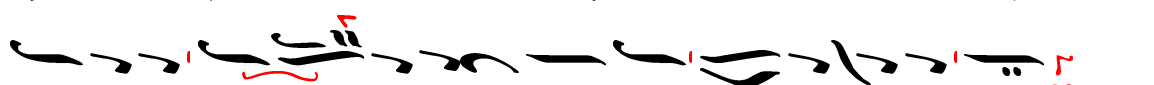

Mε γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον ^u και

 η γα λ λι α σε το πνευ μα μσ ^χ ε πι τω Θε ω ω

 τω Σω ω τη ρι ι μσ ^π

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^u και εν δο

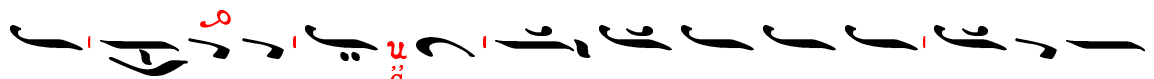

 ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φειμ ^u την α δι α

 φθο ο ο ρω σ ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κσ σαν ^{Γα} την ον

 τω σ Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^u

2

Oτι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

 της δσ λη σαυ τσ ^u ι δου γαρ α πο τσ νυν μα κα

 ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^π

Tην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ ^u και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρβιμ^{u q} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{u q} την α δι α
 φθο ο ο ρως^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς^{Γα} σαν^{π q} την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γ ρ ρ}

5

^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
 τα πει νς^{u q} πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων^{u q}
 και πλς^χ τς τας ε ξα πε στειλε κε νς^{π q}

T^M ην τι μι ω τε ραντων Χε ρβιμ^{u q} και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^{u q} την α δι α
 φθο ο ο ρως^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς^{Γα} σαν^{π q} την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν^{Γ ρ ρ}

6

^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
 σθη ναι ε λε ρς^{u q} κα θως ε λα λη σε προς τς πα
 τε ρας η μων^{u q} τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς

εως αιωνωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδια

φθοορωσ Θεον Λογον τεκσαν την ον

τως Θεοτοοκον σεμεγαλυνοομεν

ὠδὴ θ'

Θεοτοκε ηηελπιις παν

τωντων χριστιανανωσκεπεφραρει

φυυλααττεεε τδδς ελπιζοντα

ας ειεις σε

Εννοομσκια και γραμματιτυ

υυπονκατιδωμενοι πιιζοι παναρσεντο

την μητραν διανοιγον αγιονθεωδιοπρω

τοτοκον Λογον Πατροσ αναρχον

πρωτοτοκμενον Μητρι απειρανδρωμεγα

λυνομεεεεν

Η ^{Γα} ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις ²² πα αν των τω ω
 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²
 σκε πε φρ ς ς ς ς ρει φυ υ υ υ
 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε ²² τϷ ςς ελ
 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε ²²

Ε ^{Γα} ν νο ο μϷ σκι α α και γρα α αμ μα
 τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δω ω μεν οι οι οι
 πι ι ι ςοι ⁹ πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι
 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον
 Θε ε ε ω ⁹ δι ο ο πρω το ο ο ο το κον
 Λο ο ο ο γον ²² Πα τρος α να α α αρ χϷ Γι υι
 υι ο ο ον ⁹ πρω το ο ο το κϷ με νον Μη η
 η τρι ι ι α πει ει ει ρα α α αν δρω ^{Γαδ}
 ω ²² με γα λυ υ υ υ υ υ υ νο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Ϟ

Μ ο να δα τρι συ πο ο στα τον και Τρι α
 δα α τελει ει αν εν μι α τη η Θε ο ο τη τι
 παν σο φε Θε ε ο λο ο γε ε δι δα ξας προ σκυ
 νει ει σθαι φως ει πων το ον Πα τε ε ρα και τον
 Υι ο ον φως α αυ θις τε φως το Α γι ι ον
 Πνε ευ μα αλ λα εν φω ω ω ω ως α με ρες
 α συ γχυ τον ει εις Θε ο ος γαρ τρα νων το Ο μο
 ρ σι ον ω Γρη γο ρι ι ε μα α καρ

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Υ ψη γο ρι ι α χρω ω με νος σων δογ
 μα τω ων παν σο ο φως τρα νως ε θε ο λο ο
 γη σας το α πορ ρη η τον βα α θος των τϞ Χρι στϞ

μυ υ στη ρι ι ων αθ λης τε τω ων Α γι ι ων
 και βι ρς ερ ρη το ο ρευσας ω Γρη γο ρι ι ε
 μα α καρ και νυν Θε ο ο ο ο ος εν με θε
 ξει πε λωντη προ ος το Θει ει ον σω ζεις κα με και
 δε ε χοι ο σαις σκη ναις Θε ε ο λο ο γε

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Με τα της Θε ο μη η το ρος και Παρ θε
 υς Μαρι ι ας και Βα σι λει υ πα αν σο φε
 πα ρε στως τς Μεγα α λη τη α προ σι τω ω Τρι
 α α δι την ει ρη νη ην τω κο ο σμω τω Βα
 σι λει τα τρο ο παι α και η μιν σω ω τη ρι ι
 αν πρε σβευ ε νυ υ υ υ υν τοις α νευ φη
 μσ ι σε Θε ε ο λο ο γε Αρχι ε ρευ Γρη
 γο ο ρι ε ρη τορτης Ε εκ λη σι ι ας

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ
 υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ
 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α
 α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προε
 ε πει υ μνος τω Θεε ε ω ω
Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι Α
 α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει τε
 α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
 του σοι προε ε πει υ μνος τω Θεε ε ω ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυσ τῷ πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον· καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη νέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν αὐλίζη ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ὁ Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης, τῆς θείας ἐλλάμπφews, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρός, ὑπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε· καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐπαπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας· σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐπὶ πάντα, τῆς οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Γεωπονήσας τῇ γλώσση Θεηγόρε, καρδίας ταῖς αὐλάξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτισας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς Θεϊκῆς τρεφόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα Πιστῶν, Ἱερέων φωστήρ, οἰκουμένης τὸ κλέος, παμμακάριστε Γρηγόριε.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου, Πάτερ Γρηγόριε, θεολογίας ἐξήντησας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὸν βλασφημίας ἀνάμεστον· ὡς κυβερνήτην, εὔρε καὶ γὰρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοάς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμάς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

^{Πα}
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω ^{π ρ} και Α γι ω Πνε ε
 ε ευ μα α α α τι ^{π ρ}
^{Πα}
Τ ην λυ ραν του Πνευ μα α τος ^{π ρ} το των αι ρε ε σε
 ων θε ε ε ρι ι ι ι στρον ^{π ρ} και ορ θο δο ξων
 η η η η δυ υ υ υ σμα ^{π ρ} τον δευ τε ^{Δι} ρο ο ο ον

ε ε πι στη η η θι ι ι ο ο ν ^φ Πα τον του Λο γου
 ου α αυ το ο πτην ²² τοις δογ μα σι ι γε νο ο
 ο ο με ε ε ε νον ⁹ τον σο φο ον αρ χι ποι οι
 οι με ε ε ε να ⁹ της Εκ κλη σι ας τα θρεμ μα α
 τα ²² θε ο λο γι κοι οις υ μνοι οις προ σει ει ει ει
 πω ω ω ω μεν ⁹ συ ει ο ποι μη η η ν ο ο κα α
 λος ⁹ ο δους σε αυ τον Γρη γο ρι ε ²² ως ο δι
 δα σκα λος Χρι στος υ πε ε ε ερ η η η η μων ⁹ και
 συν Πα α αυ λω ω χο ρε ε ε ευ εις ⁹ και πρε
 σβευ εις υ περ τω ων ψυ χω ω ω ω ν η η η η
 μων ⁹

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα φ

A μαρ τω λων τας δε η η σεις προσ δε χο με ε
 νη ^Δ και θλι βο με νων στε να γμον μη πα ρο ρω σα ⁹ πρε
 σβευ ε τω εξ α γνω ν λα γο νων σθ ^Δ σω θη ναι η

μας ^Δ₂ Πανα γι ι α Παρ θε νε ^π₉

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ₂ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι στοις

θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο

κι α ^π₉

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^Δ₂ προ σκυ νου μεν

σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^π₉ δι

α την με γα λην σου δο ξαν ^π₉

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε θε ε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τορ ^Δ₂ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

^Δ₂ Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα ^π₉

Κ υ ρι ε ο θε ος ο α μνος του θε ου ο Υι ο

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρ τι ας του κο ο σμ ^π₉

Π ροσ δε ξαιτην δε η σιν η μων ο καθημενος

εκ δε ξι ωων του Πατρος και ελεησον ημας

Ο τι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος

Κυριος Ιησους Χριστος εις δοο ξαν Θεου Πα

τρος Αμην

Κ αθε κααστηνη μεραν ευλογησω σε και

αινεσω το ονομα σου εις τον αιωωνα και

εις τον αιωωνα του αιωωνος

Κ αταξι ιωσον Κυριε εν τη ημερα

ταυτη αναμαρτητους φυλαχθη η ναι ημας

Ε υλογητος ει Κυριε ο Θεος των Πα

τε ερων ημων και αινετο ο ον και δεδοξα

σμε ενον το ονομα α σου εις τους αιωωνας Αμην

ην

Γ ε ενοι το Κυριε το ελεος σου εφ ημας

καθαπερηλπιισαμεν επισεε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος

Ι σχυ ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον

η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^Δ_δ

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας ^π₉

Ἀσματικόν. ⁷_χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ_δ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ_δ Α α γι

ο ος Α α θα α να α α τος ^Δ_δ ε ε λε ε η

σο ον η η η μα α α ας ^π₉

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος ⁴₉ Πα ρ

Ο ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι ας

σθ ^Δ_δ τας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πι γ γας ^π₉

ως γαρ τα βα θη τσ πνευ ματος εκ ζη τη σαν τι ^Δ_δ

και τα καλ λη τσ φθε εγ ματος προ σε τε θη σοι ^π₉

αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ_δ Πα α τε ερ

Γρη γο ρι ε ^Δ_δ σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω

ων ^π₉

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ φάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐnedύσατο·
ἐnedύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος 4 Πα ρ

Ο ποι με νι κοσ αυ λος της θε ο λο γι ας
 σ8 τας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πι γ γας
 ως γαρ τα βα θη τ8 πνευ ματος εκ ζη τη σαν τι
 και τα καλ η τ8 φθε εγ ματος προ σε τε θη σοι
 αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Πα α τε ερ

Γρη γο ρι ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

μὲ τέλος: σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μω ω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

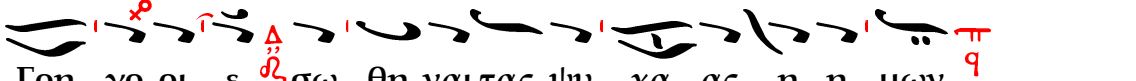
ὁ β΄ χορός: ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος Πα ρ

Ο ποι με νι κος αυ λος της θε ο λο γι ας
σας των ρη το ρων ε νι ι κη σε σαλ πι γ γας
ως γαρ τα βα θη τς πνευ ματος εκ ζη τη σαν τι
και τα καλ η τς φθε εγ ματος προ σε τε θη σοι

 αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω Πα α τε ερ

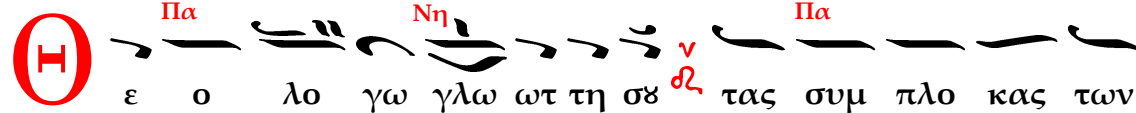
 Γρη γο ρι ε σω θη ναι τας ψυ χα ας η η μων

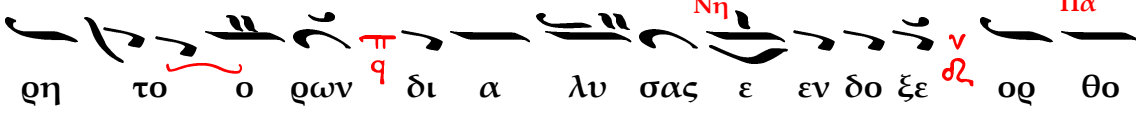
Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

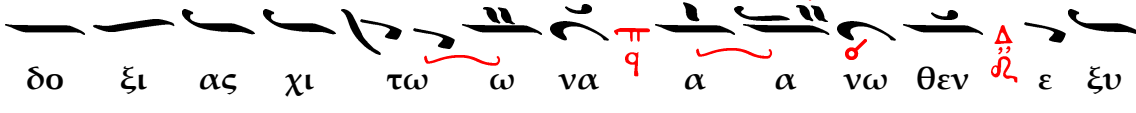
Δόξα.

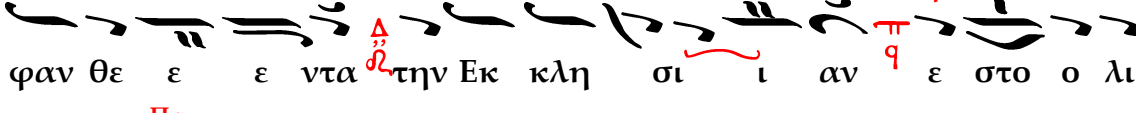
Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

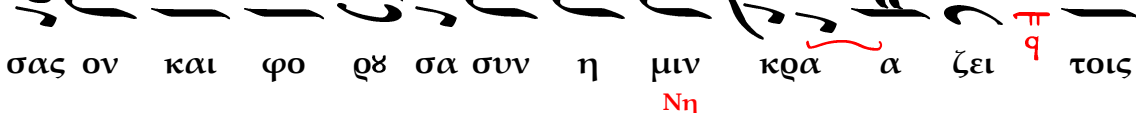
Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα ϕ

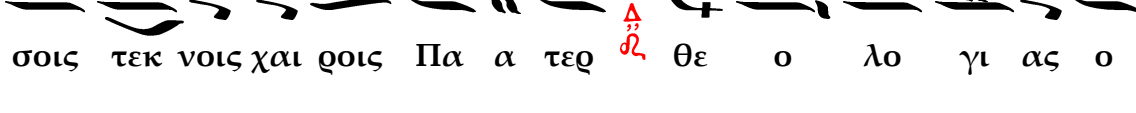

Η ε ο λο γω γλω ωτ τη σ τας συμ πλο κας των

 ρη το ο ρων δια λυ σας ε εν δο ξε ορ θο

 δο ξι ας χι τω ω να α α νω θεν ε ξυ

 φαν θε ε εν τα την Εκ κλη σι ι αν ε στο ο λι

 σας ον και φο ρ σα συν η μιν κρα α ζει τοις

 σοις τεκ νοις χαι ροις Πα α τερ θε ο λο γι ας ο

 νσ ς ο α κρο ο τα α τος

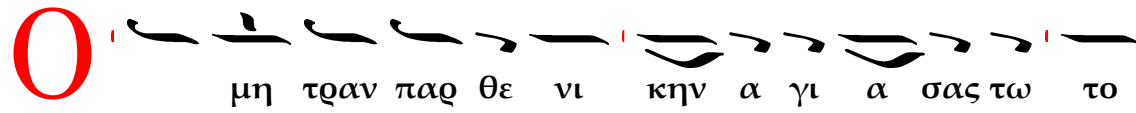
Καὶ νῦν.

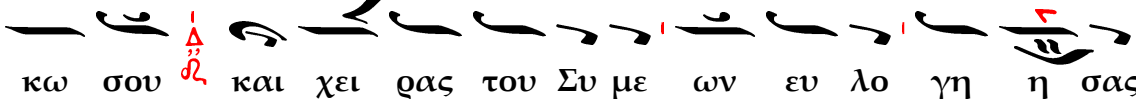
Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ' Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς α' Φεβρουαρίου).

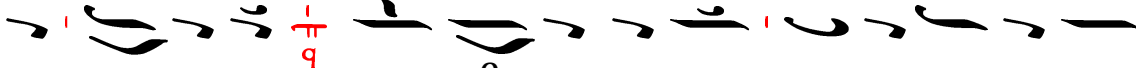
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Πα ϕ

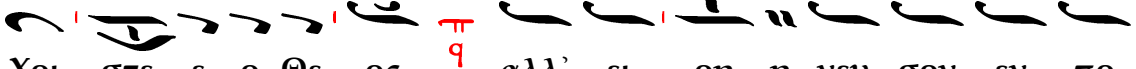

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το

 κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας

 ως ε πρε πε προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας

 Χρι στε ε ο Θε ος αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο

 λε μοις το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω στον βα σι

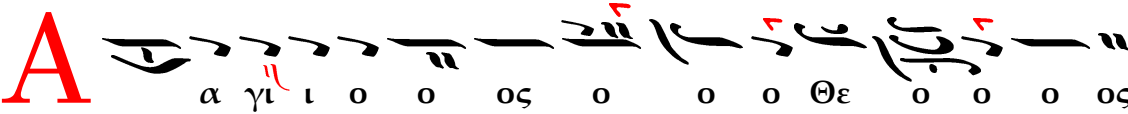
 λει ους η γα πη σας ο μο νος φι λα αν θρω ω

 πο ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A

 α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

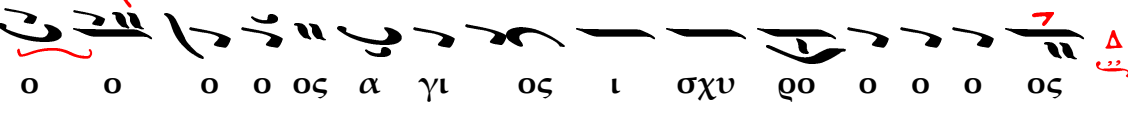

 ον η μα ας

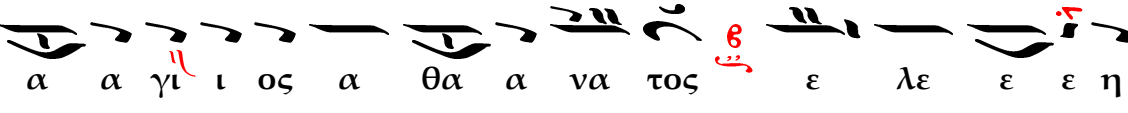
Τό τρίτον.

A

 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

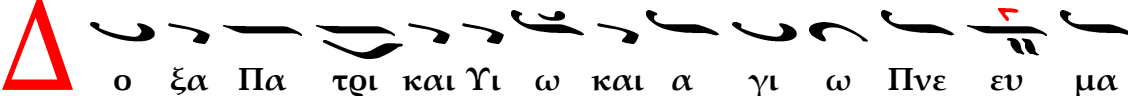
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

 σο ο ον η μα ας

Δ

 ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μις ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας ^Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ.

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

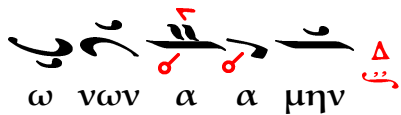
ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε ησον η η μα ας ^Δ (τρεις)

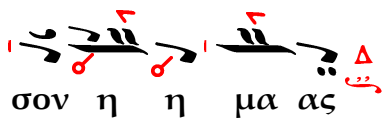
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ισχυ υ
υ υ υ υ ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
χυ υ υ υ Ι ι ισχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος
Α α α α α α α α α α α α α α
α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α
α α α α α α α α α α α Α θα
α α α α α να α α το ος
Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε
ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η
η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην.

Πρὸς Ἑβραίους (ζ' 26-28, η' 1-2).

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου).

Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς μη').

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μη' 4)

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μη' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἴ Πα ρ

T ο στο μα μ λ η η σει σο φι ι αν και
η με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σιν

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνώτισασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. (μῆ 2)

T ο στο μα μ λ η η σει σο φι ι αν και
η με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σιν

Στίχ. β'. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μῆ 5)

T ο στο μα μ λ η η σει σο φι ι αν και
η με λε ε τη της καρ δι ι ας μ σ υ νε σι ι ι ι ν

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος, ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσίας ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὡς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, «ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος», καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ος' (77).

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Στίχ. α'. Προσέχετε, λαός μου, τῷ νόμῳ μου, κλίνετε τὸ οὖς ὑμῶν

εις τα ρη μα τα τϑ στο ο ο μα το ος μϑ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Στίχ. β'. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,

φθεγξο μαι προ
 βλη μα τα α α Απ α αο ρης

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 9-16).

(Ζήτηι τῇ Π' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ

τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὐδ' οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ ἀγῶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κάκεινα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ἦχος ἰζ' Δι' ς

ο ξα α σοι ^Δ 22 Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^ρ 22 δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι' - ς

^{Δι'} ο ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε ^{ν - Γ'} 22
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρθ ς ς ς Χε ρθ ς βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ^β 22 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

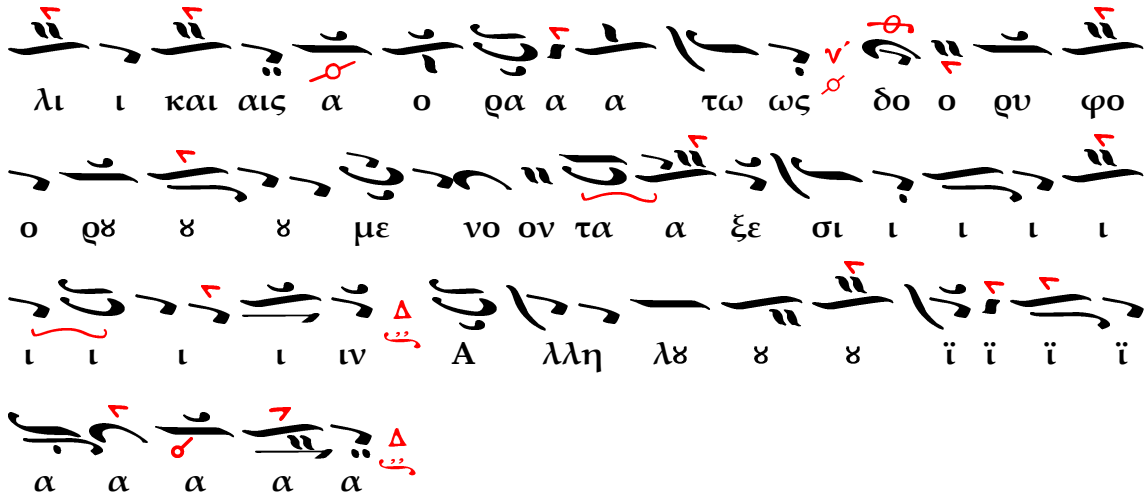
Ω ς τον βασι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

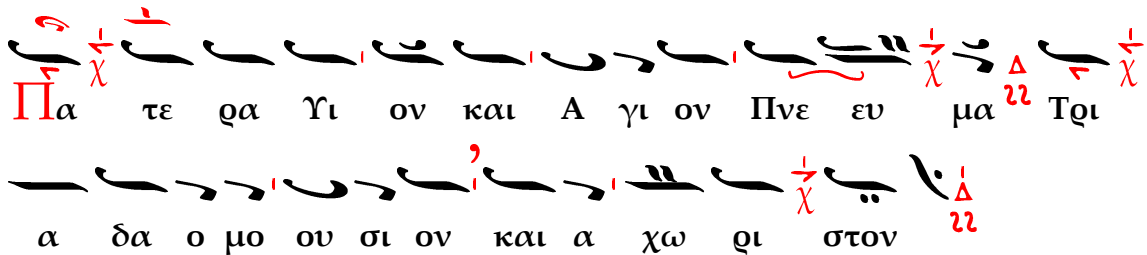
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ελεονειρηνηςθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθπληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηηην

Αμηηηην

ΣευμνουουμενΣεευλογουουμεεε

ενΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι

ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

Tο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^{Ζ'} α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ